

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku B. Ż.

przy uczestnictwie M. Ż., I. P., E. W.,

E. M. i B. O.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 września 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki M. Ż.

od postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie
z dnia 30 czerwca 2014 r., sygn. akt IV Ca 1074/13,

**odrzuca skargę kasacyjną; zasądza od uczestniczki
postępowania M.Ż. na rzecz wnioskodawcy
B.Ż. kwotę 900 (dziewięćset) zł tytułem
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2014 r. Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie oddalił apelację uczestniczki M. Ż. od postanowienia Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 11 kwietnia 2013 r. w sprawie o stwierdzenie zasiedzenia.

Od postanowienia Sądu Okręgowego uczestniczka wniosła skargę kasacyjną. Zarządzeniem z dnia 5 stycznia 2015 r. doręczonym w dniu 14 stycznia 2015 r. (k. 321) uczestniczka została wezwana do uzupełnienia skargi kasacyjnej przez uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Pismem z dnia 16 stycznia 2015 r. uczestniczka wniosła pismo, które miało zawierać uzupełnienie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać, jako jeden z elementów formalnych, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Treść wniesionego w dniu 16 stycznia 2015 r. pisma procesowego wskazuje, że wnioskodawczyni nie uzupełniła prawidłowo skargi kasacyjnej przez uzasadnienie wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania. W treści tego pisma wskazano jedynie, że potrzeba przyjęcia skargi do rozpoznania wynika z „potrzeby wzmocnienia ochrony gruntów rolnych” bez wyjaśnienia, na czym miałyby to polegać. Tym samym skarżąca nawet nie próbowała powołać się na którąkolwiek z określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. podstaw przyjęcia skargi do rozpoznania. Analiza skargi i pisma uzupełniającego uniemożliwia także ustalenia zamiaru skarżącej w drodze interpretacji. Prowadzi to do wniosku, że mimo wezwania skarżąca nie usunęła braku skargi kasacyjnej w postaci niepodania uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Uzasadnienie wniosku nie zostało ukierunkowane na jakąkolwiek z tych przesłanek.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji orzeczenia (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

I.n